

נד.

האיש מקדש פרק שני קידושין

[illegible]

חורנו על כל דרדין של ר"מ דו'. כלומר
לא קידש לאו משום דס"ל הקדש בשם
ששה ר"מ בהלכות הקדש ולא מינו
במזיד ואין מתחלל בשוגג אלא בין בשם
להני טעמא דר' יוחנן דלר"מ יש
מעילה במעות הקדש וכיון דמעל
נפק לחולין: ומתני'. דקמי' בשוגג
לא קידש אלא לאו מתחלל: **בשגגות**
בכוונה שלא בלג. וראויין לעבודה
וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה
בשגגתן שלכן הוקדשו מתחלה ליהנות
בזמן שוגגין רק שלא יסבין לחלל
שלא נתנה תורה למלאכי השרת שיהו
הכהנים זרזים כמלאכים להפשיטן
בגמגמ עבודה ולא יסאסו עליהם
אחר העבודה כהרף עין: בלג
דיוקא. דכיון דאין ראויין לעבודה
הרי הן כשאר הקדש ולא ניתנו
ליהנות בהן: **מועלין בחדשין דו'**.
שופרות היו במקדש ובהם נותנים
שקלים באחד כתוב עליו תקלין חדשין
ומי שלא שקל שקלו באחד שמציאו
בחתך שנתו נותנו לתוכה^ה והגזרין
נותנים אותו בלשכה כשמגיע אחד
מפרקי התרומה בשלשה פרקים
ומורמין אותה^ה ובשני כתוב תקלין
עתיקין ומי שלא שקל אשתקד מציאו
לשנה הבאה ונותנין לתוך שופר זה^ה
והגזרין מפנין אותן מעות לשירי
בלשכה משנה שעברה: **מועלין בשקלין**
חדשין. שהרי לקרבנות כבוד הן
עומדין: ואין **מועלין בשקלין**
עתיקין. שמורת שירי לשכה עליהם
ומתנים לתומת העיר ומגדלותיה וכל
זרבי תקון העיר דלקנות וחסבר ר'

(א) תום' ד"ה זכמות וכו'
אמרין דיז מועל. נ"ז
לקמן ד' נה ע"א:

מוסף רש"י

כאִישִׁים. כֹּאֲשׁוּ שֶׁל מִזְבֵּחַ
(נִדְרִים י:). כֹּל הָאוֹמֵר
בִּירוּשָׁלַיִם לֹא אָמַר
כֹּלֹם. דֵּלָא מִיִּקְדֵּשָׁא
יְרוּשָׁלַיִם (פִּתְחֵי יא.).

אזע"פ ששנינו לר"מ בשוגג
אין מתחלל שחזרנו ב"מ
ס שאמר זו הקדש מתחלל
בין במויד מתחלל וליתנהו

חזונו על כל צדדים של ר"מ ולא מצינו
 הקדש בשונג אין מתחלל במזיד מתחלל
 ומשנתינו בכתנות כהונה שלא בלו הואיל
 וניתנו ליהנות בהן⁶ לפי⁷ שלא ניתנה תורה
 למלאכי השרת ת"ש *כתנות כהונה שבלו
 מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא
 בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין
 יואין מועלים בעתיקים⁸ (דברי ר' יהודה) ר'
 מאיר אומר מועלין אף בעתיקים⁹ שהיה
 ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי
 נימא הואיל וניתנו ליהנות¹⁰ לפי שלא ניתנה
 תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר
 ומוגדלותיה משירי הלשכה אתו *רתנן חומת
 העיר ומוגדלותיה וכל צרכי העיר באין
 משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא
 ר' יהודה ת"ש *רתניא אמר ר' ישמעאל
 בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו
 מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא
 אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי
 מיקדשא¹¹ והתנן *כאימרא כדירים כעצים
 כאישים כהיכל כמזבח כירושלים ר'
 יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר
 כלום וכי תימא משום דלא אמר כירושלים
 והתניא¹² ר' יהודה אומר כל האומר כירושלים
 לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושל'
 תרי

יְהוָה אֵין מַעֲלָה בְּיָדוֹ לִשְׁכָּה שֶׁנֶּשְׂאָר עוֹדֵף עַל הַקּוּפוֹת לֵאמֹר א' תְּרוּמוֹת: הִ"ג שֶׁהִי ר"מ אֹמֵר מוֹעֲלִין בְּיָדוֹ לִשְׁכָּה: וְהָא חוּמַּת הַעִיר וּמַגֵּרֻלוֹתֶיהָ כו'. וְהֵאמְרוּ מוֹעֲלִין בָּהֶן יִמָּא לֹא נָתַן שִׁבְגוֹת אֲחֻזָּת מַעֲוֹת לַמַּעֲלָה מֵאַחֵר שְׁעוֹמְדִין לְחוּמַּת הַעִיר שֶׁלֹּא יִימָנֶה תוֹרָה לְמִלְאכֵי הַשָּׂרָת שִׁיּוֹ וְזִרְסֵי מַלְּיָנוּת מִן הַחוּמָה לִישַׁב בְּצִלָּהּ וְעַלֶּיהָ אֵלֶּה עַל כִּרְחֹף אֵעִיף: הַתּוֹרָה הַנִּתָּה הַחוּמָה לַעֲנִין שֶׁאֵר הַנִּתּוּם מֵיֵאָה בְּקִדּוּשֵׁיחָוָן קִיָּיִם: אֵימָר: א' יְהוָה אֹמֵר מוֹעֲלִין בְּעִסְקֵיהֶם. כִּדְלָמְרִין בְּמַתְנֵי נִמִּי שֶׁבִּשְׁבֹּג קִדֵּשׁ דִּקְסָר אֵעִיף שִׁנִּיתָנו כְּתוּבָה כְּהוֹנֶה לִיְהוֹנֹת לְכַהֲנִים לֵאמֹר עֲבוּדָה לַעֲנִין שֶׁאֵר הַנִּתּוּת בְּקִדּוּשֵׁיחָוָן קִיָּיִם וּמַעַל זֶה בְּקִדּוּשֵׁין וְיֵאָו לְחֻלִּין אֲבָל מוֹדֵד שֶׁאֵין צוֹ מַעֲלָה לֹא נִתְחַלֵּל וְלֹא קִדֵּשׁ: כִּאֲמִירָא. הִרִי עָלֵי כָכר זֶה כִּאֲמִירָא כֶּשֶׁה הַתְּמִיד: כִּדְרִיִּים. דִּיר בְּזִהְמוֹת הַקִּדֵּשׁ וְדִיר הָעֵצִים: וְכִי אֵימָר. הָא דְלִמְרֵי ר' יְהוֹדָה לֹא אִמְרָ כְּלוֹם מֵשׁוּם דְּלֹא אֹמֵר כִּירוּשָׁלַיִם אֵלֶּה הִרִי זֶה עָלֵי יְרוּשָׁלַיִם: מְרִי

שָׁרִי

נבנתנות בהוניה. פ"ה משנתנו דקמני לא קידש אלמא לא מתחלל במקדש בכתנות כהונה שלא בלו וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכך הוקדשו בכתמילה ליהנות בשגגתן בכל עת שלא יתכנס לחללם שלא ניתנה תורה

כמלאכי השרת להפשיטן בגמר
העבודה ולא ישהו עליהם אחר
עבודה כדרך עין וא"ת א"כ היכי
קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם
במודא אליבא דר"מ הרי לא נתחללו
דאם כלי שרת הם וכלי שרת
(א) אמרי' דיש מועל אחר מועל
ואין יוצאין לחולין וי"ל דאיידי דלכות
כתבות לא נתחבכו עיינין לעבודה
דלא אין קדושת כלי שרת עליהם אלא
קדושת דגד הבית כדלמר פ"ק
דפסח(ד' טו: ^ו) עובדת מחנכת:
מועלין בחדותין ואין מועלין
בעתיקין בול' ק"ה
הענין של הבאת שקלים בזה בלד
משמעין על השקלים להביאם וכל
אותו חדש היו מביאין שקליהם בלשכה
עד פרוס חג הפסח היינו אחד בניסן
ותורמין מהן תרומה ראשונה בשב' ^ו
פרקים בשנה ותורמין בפרוס הפסח
ובפרוס עצרת ובפרוס החג ^ו כלומר
כל השקלים הבאים מאחד בלד עד
אחד בניסן נותנין אותו מוך הלשכה
ותורמין מהן תרומה ראשונה בשלש
הימים ^ו כל השלש ^ו תרומה ^ו וכו' וכו'

דלא אמר בירושלים
 כל האומר בירושלים
 בדבר הקרב בירושלי
 תרי
 שבושין מהן קין למוצח^ב והנשאר מן הלשכה לאחר שנתמלאו הקופות
 נעשו שריים לחומת העיר ומגדלותיה ומניסן ואילך המציא שקלו
 נותנו בתקלין חמין פירוש שקלים הנקראים כך רחצים למטה
 ונקראים למעלה ועל שם שותפין לחוכן שקלים חששים משנה זו
 וקראים לתקלין חמין ומשמעיה אחד כמין דהיינו פרוס עשרת תורמין
 תרומה שניה שנותנין שקלים שהוצאו בתקלין חמין למוך אותן
 שלש קופות כדי להקריב קרבנות ליצור עד פרוס החג ומפרוס עשרת
 ההמציא שקלו כמו כן נותנו עוד בתקלין חמין עד אחד בתשרי
 דהיינו עד פרוס החג ולא תורמין תרומה ג' להקריב קרבנות
 לצבור עד א' בניסן ואם לא מספקא תרומה שלישית עד ניסן צהא
 פליגי בהם (סע א') ט"ק סבר יחזור יתרוס פ"י מחדתין שצאו בין
 סוכות להסע (כל מ' סבר משמירי לאחר שנתמלאו הקופות
 אין תורמין לעולם ור"מ סבר יקח מן השיריים ומאוחז שצאו אחר
 שכלו שלשה פרקי התרומה דהיינו בין סוכות לניסן ט' ולא משמע
 ירש דמועלין צחדי לר' יהודה אף לאחר כל התרומה שמא יטרכו
 קופות דקאמר בהם שלמה שלישית כלומר ט' שכלתה כל הקופה
 ויתרוס פירוש מתקלין חמין שהוצאו אחר החג ואל יתרוס משירי
 שמא יטרכו להם לבסוף והשחא סבר כמאן דלמר דמי ויתרוס
 שמיא שופרין אחרים וכתבו עליהם תקלין מעתיקין דמי שולק שקל
 ותורת שירי הלשכה עליהן ועושין מהן חומות העיר ומגדלותיה ר"מ
 לטעמיה דלמר בהם שלמו כולם חזר לשיריים ודומין זה לזה דמי היכי
 ס' מעתיקין לקרבנות ליצור הא צעינן תרומה חדשה כדדרש' ברי"ה
 היבא דלא אפשר עבדינא א"נ י"ל כיון שצאו בשנה זו כלומר שלא היה
 ויבא אחרת שמקשין הטולס בדמסכת שקלים (דף א') אמר אבני מוצח
 שיריים נעשין וכי תימא ר"מ היא דלמר מועלין צשיריים כלום אמר
 שנים יש שנעשו וקשה דהא ר"מ אמר הכא מועלין צעתיקין אע"ג
 ד' כולם אמר ר"מ ולפי מה דמרתלינן הכא דקרינן ביה תרומה
 ההיא דהתם כר"מ: א"מא ר' יהודה. מכאן משמע דל"ג
 י"ל איפוד אלא ודאי סתמא נשנית וגם ר' יהודה מתא מספרות:

תרי

קמו א ב מיי פ"ה מהל'
מעילה הלי"ד:
קמו ג מיי שס פ"ו
הלכה יג:
קמו ד מיי פ"ד מהל'
שקלים הלי"ח:
קמו ה מיי פ"א מהל'
נדרים הלי"ד
טוש"ע יו"ד סימן רד
סעיף ז:

מוסף תוספות

א. תושר בקפות ב"ה
 ב. שכן שכן וא"ל א'
 ג. לקיץ קרנות ציבור
 ד. אלאל מתרומה חדשה
 ה. כסאסרין ב"ה (א.)
 ו. אבני ציבור להביא
 ז. במחז בין מצוה להביא
 ח. מחדש. "ש"י מצוות
 ט. ק"ץ ב' ששנה 180
 י. מדרגות ונדבות בקשר
 יא. עולות ומקריבין בשר
 יב. למזבח ועזרות להכניס.
 יג. ש"ס א' כגון שנתקרי
 יד. שנתקרי או שאם היה
 טו. המזבח בטל וזוהרי
 טז. להביא מול לקיץ
 יז. המזבח. עולת ה'לה' א'
 יח. יעוד יהוה ליה
 יט. לקיץ נמי מדר' יהודה
 כ. אדר' יהודה הבא א'
 כא. מועלין בעצמין
 כב. ששנים דינורו להביא בהן
 כג. מפתחין ל'י' דמולת
 כד. אע"פ כהונה כהונה אע"פ
 כה. ודינורו להתנות בהן.
 כו. מול' לה'.